

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **L. T.**, zastoupeného JUDr. Alešem Liskem, advokátem se sídlem Pontassievska 918/1, Znojmo, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2003, č. j. JMK 1455/2003 OLP, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 10. 2007 č. j. 57 Ca 39/2007 - 96,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 25. 8. 2005 č. j. 57 Ca 143/2003 - 49 zrušil rozhodnutí žalovaného specifikované v záhlaví tohoto usnesení a rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků obce Šatov ze dne 15. 10. 2002, č. j. neuvedeno, pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení; soud rozhodl taktéž o náhradě nákladů řízení. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Komise k projednávání přestupků obce Šatov ze dne 15. 10. 2002, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti majetku podle ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění (dále „zákon o přestupcích“), a byla mu uložena pokuta ve výši 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 500 Kč. Výše uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 10. 6. 2002 v 6.45 hod. v Hatích, okr. Znojmo, v prodejně DUTY FREE SHOP D.L.D. s.r.o. odcizil jeden kus kartonu cigaret značky Marlboro v hodnotě 450 Kč.

Z odůvodnění zrušujícího rozhodnutí krajského soudu vyplývá, že vada řízení byla shledána v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, přičemž skutkový stav vyžadoval zásadní doplnění za účelem prokázání protiprávního jednání žalobce v souladu s ust. § 50 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Základní důvod pro doplnění skutkového stavu věci dle názoru krajského soudu spočíval

v tom, že v projednávané věci nebylo možné dospět k závěru o zaviněném jednání žalobce pouze na základě svědeckých výpovědí svědkyň, které byly přímými účastníky skutkového děje, avšak jejichž výpovědi „nejsou zcela totožné“. Zároveň krajský soud uvedl, že by bylo vhodné „provedení vyšetřovacího pokusu za účelem zjištění, zda vzhledem ke stříhu služební košile lze do ní vložit karton cigaret, taktéž jej i z košile vyndat, a to poměrně ve velmi krátkém časovém úseku“.

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 58/2005 - 70 ke kasační stížnosti žalovaného shora uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní dospěl k závěru, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou spočívající v nesprávném zhodnocení skutkového stavu věci, přičemž nebyl dán zákonný důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného pro vady řízení podle § 78 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). Z provedených důkazů, které vzal správní orgán I. stupně za základ rozhodnutí o přestupku, nepochybně vyplynulo, že žalobce naplnil svým jednáním skutkovou podstatu přestupku krádeže ve formě pokusu dle ust. § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, přičemž skutkový stav, jenž vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje žádné doplnění z hlediska provedení dalších důkazů. Zároveň Nejvyšší správní soud ani nezjistil vadu řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když žalovaný se v odůvodnění žalovaného rozhodnutí zcela úplným a přesvědčivým způsobem vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce a žalobci byla poskytnuta dostatečná možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Krajský soud v Brně vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 58/2005 - 70, rozhodl rozsudkem ze dne 12. 10. 2007, č. j. 57 Ca 39/2007 - 96 tak, že zamítl žalobu žalobce; soud rovněž rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal dne 3. 12. 2007 žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. V kasační stížnosti uvedl, že je podávána z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s. Stěžovatel nadále zastává názor, že nebylo prokázáno, že by se předmětného přestupku krádeže dopustil, zejména tvrzení svědkyň nebyla ničím podložena. Stěžovateli nebylo umožněno tvrzení svědkyň účinně vyvracet, a to předně neprovedením vyšetřovacího pokusu. Stěžovatel opětovně uváděl, že nebyl na místě identifikován, nebyla přivolána policie, na místě nebyl člen ochranky. Poukázal na nefunkčnost bezpečnostních kamer a na skutečnost, že se věc začala šetřit se značným zpožděním. Důkazy nebyly provedeny v dostatečném rozsahu, správní orgány tak nerozhodly na základě úplného a správného skutkového stavu. Tím došlo dle stěžovatele k porušení práva na spravedlivý proces.

Krajský soud byl povinen přehodnotit napadené rozhodnutí, ten však pouze odkázal na právní názor Nejvyššího správního soudu. Jeho závaznost se však nevztahuje na hodnocení provedených důkazů, jinak by byl institut kasačních stížností zbytečný, neboť „legislativně není nemožné umožnit v meritu věci rozhodnout Nejvyšší správní soud“. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud musel v první řadě posoudit, zda jsou v předmětné věci splněny podmínky řízení.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud znovu rozhodl poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Vázanost právním názorem Nejvyššího správního soudu vyplývá z § 110 odst. 3 s. ř. s. a znamená povinnost krajského soudu, jehož rozhodnutí bylo zrušeno, respektovat v novém rozhodnutí právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. V případě opakované kasační stížnosti směřující proti novému rozhodnutí krajského soudu pak lze toliko namítat, že se tento soud závazným názorem Nejvyššího správního soudu neřídil. Účelem ustanovení § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je zamezit opakovanému přezkumu Nejvyšším správním soudem ve věcech, ve kterých již jednou svůj právní názor, závazný pro nižší soud, vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto závazným právním názorem řídil, jako tomu bylo v předložené věci. Podrobení takového rozhodnutí krajského soudu novému přezkumu v rámci řízení o kasační stížnosti by bylo nadbytečným a postrádalo by smysl.

V projednávané věci krajský soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem a v novém rozhodnutí se řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, když v odůvodnění zcela převzal jeho argumentaci. V kasační stížnosti není namítáno, že by se krajský soud tímto závazným právním názorem neřídil (v tomto konkrétním případě ani nepřichází tato námitka z povahy věci v úvahu), naopak závazný právní názor Nejvyššího správního soudu je kasační stížností zpochybňován a krajskému soudu v polemice o smyslu kasační stížnosti vytýkáno, že se tímto názorem řídil v plném rozsahu. Stěžovatel neuplatnil v kasační stížnosti ani žádné jiné námitky, které by bylo možné podřadit pod některý z kasačních důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kterými by se Nejvyšší správní soud ve svém předchozím rozhodnutí nezabýval. Stěžovatel tak ve skutečnosti nesouhlasí toliko se závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřenými v jeho předchozím rozhodnutí.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh (kasační stížnost), je-li návrh (kasační stížnost) podle tohoto zákona nepřipustný. Jelikož kasační stížnost je nepřipustná ve smyslu ust. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s., Nejvyšší správní soud ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu